

การทำสำนวนการสอบสวน

เนื่องจากการทำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน การจัดทำเอกสารทางคดี บางชนิดขาดสาระสำคัญ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามกฎหมาย เป็นเหตุให้ขาดพยานหลักฐาน ที่จะรับฟังข้อเท็จจริงแห่งคดีให้เป็นที่ยุติได้ และอาจมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล ตลอดจนเอกสารบางชนิดไม่มีความจำเป็นต้องรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เพื่อให้การทำสำนวนการสอบสวนดำเนินไปโดยถูกต้องสมบูรณ์ และ เป็นแนวทางเดียวกัน สมความมุ่งหมายของทางราชการ จึงให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

- ๑. สำนวนการสอบสวน สามารถจำแนกตามสารบบออกได้เป็น ๓ ประเภท
 - ๑.๑ สำนวนคดีอาญาทั่วไป
 - ๑.๒ สำนวนคดีจราจรทางบก
 - ๑.๓ สำนวนชั้นสูตรพหลิกศพ

๒. สำนวนการสอบสวน สามารถจำแนกตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวผู้กระทำความผิดออกได้เป็น ๒ ประเภท

๒.๑ สำนวนคดีไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิด แบ่งเป็น

(๑) สำนวนคดีไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดแต่ไม่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิด

(๒) สำนวนคดีไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดแต่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิด

๒.๒ สำนวนคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิด

๓. การทำสำนวนการสอบสวน

๓.๑ การบันทึกคำให้การของบุคคล

การถามปากคำและการบันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา ผู้ต้องหาและพยานให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๕ บทที่ ๕ และกฎหมายมิได้บังคับว่าจะต้องถามผู้กล่าวหาหรือพยานอย่างไรบ้าง เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนต้องพิจารณาในการสอบสวนถามผู้กล่าวหาหรือพยานที่อาจเป็นประโยชน์หรือก่อให้เกิดประโยชน์แก่คดี

๓.๑.๑ การบันทึกคำให้การผู้กล่าวหา และพยาน

๓.๑.๑.๑ แนวการถามปากคำเพื่อบันทึกคำให้การผู้กล่าวหา และพยาน มีดังนี้

(๑) มีภูมิสำเนาและพักอาศัยอยู่ที่ใด(ที่พักอาศัยจริง) สถานที่พักอาศัยเป็นภูมิสำเนาถาวรหรือชั่วคราว ถ้าเป็นสถานที่เช่าควรให้ปรากฏว่ามีภูมิสำเนาเดิมอยู่ที่ใด

บ้านบิดามารดา ญาติ ที่นั่งอยู่ที่ใด และจะย้ายไปที่ใด เมื่อใดหรือไม่ สถานที่ทำงานอยู่ที่ใด นอกจากสถานที่ดังกล่าวแล้วสามารถติดต่อได้ที่ใดอีกหรือไม่(ถ้ามีให้ระบุ) หมายเลขโทรศัพท์ หรือช่องทางอื่นๆที่ใช้ในการติดต่อ เช่น บุคคลที่สามารถติดต่อได้

(๒) เกี่ยวข้องกับคดีนี้อย่างไร

(๓) เหตุที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร ทราบหรือรู้เห็นเหตุการณ์อย่างไร

(โดยละเอียด)

(๔) มีผู้ใดทราบ หรือรู้เห็นเหตุการณ์ หรือมีพยานหลักฐาน

อื่นใดอีกหรือไม่

(๕) จะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือ วัตถุใดเป็นพยานหลักฐาน

ในคดีหรือไม่ ถ้ามีการอ้างให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในคำให้การและดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเข้าสำนวนการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(๖) คำถามอื่นๆ เพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์

(๗) เคยรู้จักหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้หนึ่งผู้ใดในคดีมาก่อนหรือไม่

๓.๑.๑.๒ การบันทึกคำให้การเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย ให้บันทึก

ให้ปรากฏว่าทรัพย์สินที่เสียหายมีอะไรบ้าง ราคาเท่าใด (บันทึกรูปพรรณและหลักฐานการได้มาแห่งกรรมสิทธิ์ของทรัพย์สินโดยละเอียด เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาในเมื่อพบทรัพย์สินที่หายในภายหลัง)

๓.๑.๑.๓ การบันทึกปากคำเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของกลาง

ที่ยึดได้จากคนร้าย ให้บันทึกว่าของกลางนั้นเป็นของเจ้าทรัพย์สินหรือไม่ มีหลักฐานการได้มาแห่งกรรมสิทธิ์อย่างไร จำได้เพราะเหตุใด มีคำทวนรูปพรรณและเครื่องหมายอะไรเป็นสำคัญ (ในกรณีที่ต้องหาไม่ได้แจ้งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของกลาง ให้บันทึกไว้ให้ปรากฏในบันทึกคำให้การผู้ต้องหาด้วย)

๓.๑.๑.๔ การบันทึกปากคำผู้กล่าวหาหรือพยาน ตรงบรรทัด "เกี่ยวข้องเป็น

อะไรกับผู้กระทำความผิด" ให้พิจารณาว่าผู้ให้ถ้อยคำ (ผู้กล่าวหาหรือพยาน) เกี่ยวข้องเป็นอะไรกับผู้ต้องหาหรือผู้กล่าวหาหรือไม่ ถ้าไม่เกี่ยวข้องให้บันทึกว่าไม่เกี่ยวข้อง แต่ถ้าเกี่ยวข้องตามฐานะของผู้ให้ถ้อยคำ เช่น เป็นบิดา มารดา คู่สมรส ญาติพี่น้อง ตามสายโลหิตของผู้ต้องหาหรือผู้กล่าวหา ซึ่งจะส่งผลกับการฟังพยานหรือความรับผิดชอบทางอาญาให้บันทึกฐานะของผู้ให้ถ้อยคำตรงบรรทัดเกี่ยวข้องเป็นอะไรกับผู้กระทำความผิด เช่น เป็นบิดาของผู้ต้องหาหรือผู้กล่าวหา หรือเป็นสามีของผู้ต้องหาหรือพยาน

๓.๑.๑.๕ การบันทึกปากคำและการแจ้งสิทธิผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็ก

อายุไม่เกินสิบแปดปี ให้ถามปากคำและแจ้งสิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ

๓.๑.๑.๖ การบันทึกปากคำผู้เสียหายในคดีที่ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกเอา

ค่าสินไหมทดแทน ให้แจ้งสิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑

๓.๑.๑.๗ การบันทึกปากคำผู้เสียหายในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ การถาม

ปากคำผู้เสียหายซึ่งเป็นหญิงให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ วรรคสี่

๓.๑.๑.๘ การบันทึกปากคำพยานผู้ชำนาญการพิเศษ หรือแพทย์ผู้ตรวจ
ชั้นสุดบรรทัดแม่ หรือศพ ซึ่งได้ออกรายงานผลการตรวจไว้แล้ว ไม่ต้องบันทึกปากคำอีก เว้นแต่กรณี
มีประเด็นที่ต้องสอบสวนนอกเหนือจากรายงานผลการตรวจ หรือมีประเด็นที่ยังไม่สิ้นสงสัย

๓.๑.๑.๙ การบันทึกปากคำผู้กล่าวหา หรือพยาน กรณีมีผู้ร่วมถามปากคำ
ให้บันทึกรายละเอียด ชื่อ ชื่อสกุล สถานภาพ ที่อยู่ ของผู้เข้าร่วมในการถามปากคำ ไว้โดยละเอียดชัดเจน
เพียงพอที่จะสามารถติดตามตัวในภายหลังได้

๓.๑.๒ การบันทึกคำให้การผู้ต้องหา

๓.๑.๒.๑ การถามคำให้การเพื่อนันทักคำให้การผู้ต้องหา นอกจากถาม
คำให้การตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคแรก แล้ว เพื่อป้องกันการผิดตัว
และเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิต และความประพฤติอันเป็นอาชีพของผู้ต้องหา ให้ใช้แนวการถาม
คำให้การเพิ่มเติมดังนี้

(๑) มีนายความหรือไม่(คดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือ
ผู้ต้องหาไม่อายุไม่เกินสิบแปดปี ในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา) หรือมีนายความหรือไม่ ถ้าไม่มี
ต้องการนายความหรือไม่(คดีที่มีอัตราโทษจำคุกนอกจากคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือผู้ต้องหา
มีอายุไม่เกินสิบแปดปี)

(๒) ทราบและเข้าใจข้อหาที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบหรือไม่
จะให้การอย่างไร

(๓) ก่อนคดีนี้เคยต้องโทษคดีอาญามาก่อนหรือไม่

(๔) มีภูมิลำเนาและพักอาศัยอยู่ที่ใด(ที่พักอาศัยจริง)สถานที่พัก
อาศัยเป็นภูมิลำเนาถาวรหรือชั่วคราว ถ้าเป็นสถานที่เช่าควรให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ใด บ้านบิดา
มารดา ญาติ ที่มีอยู่อยู่ที่ใด และจะย้ายไปที่ใด เมื่อใดหรือไม่ สถานที่ทำงานอยู่ที่ใด นอกจากสถานที่
ดังกล่าวแล้วสามารถติดต่อได้ที่ใดอีกหรือไม่(ถ้ามีให้ระบุ) หมายเลขโทรศัพท์ หรือช่องทางอื่นๆ ที่ใช้ในการ
ติดต่อ เช่น บุคคลที่สามารถติดต่อได้

(๕) กระทำผิดจริงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

(๖) จะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือ วัตถุใดเป็นพยานหลักฐานในคดี
หรือไม่ ถ้ามีการอ้างให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในคำให้การและดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน
เข้าสำนวนการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(๗) คำถามอื่นๆ เพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์

(๘) เคยรู้จักหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้หนึ่งผู้ใดในคดีมาก่อน

หรือไม่

๓.๑.๒.๒ การบันทึกคำให้การเกี่ยวกับกรแจ้งข้อหาจะต้องมีหลักฐานความสมควร
ว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้น และการแจ้งข้อหาจะต้องบันทึกรายละเอียดการกล่าวหาว่า

ผู้ต้องหาทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร อันเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหาได้ก่อขึ้น และยืนยันให้
ผู้ต้องหาทราบว่า การกระทำของผู้ต้องหานั้นเข้าข่ายเป็นความผิดฐานใด

๓.๑.๒.๓ การบันทึกคำให้การผู้ต้องหาเกี่ยวกับกรณีสืบคดี ในการถาม
คำให้การผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบก่อนว่า

(๑) ผู้ต้องหามีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การ
โดยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

(๒) ผู้ต้องหามีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการ
สอบปากคำตนได้

เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างใดก็ได้ จดคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจ
ให้การเลยก็ให้บันทึกไว้

๓.๑.๒.๔ การบันทึกคำให้การผู้ต้องหา กรณีมีผู้ร่วมถามคำให้การ
ให้บันทึกรายละเอียด ชื่อ ชื่อสกุล สถานภาพ ที่อยู่ ของผู้เข้าร่วมในการถามคำให้การไว้โดยละเอียดชัดเจน
เพียงพอที่จะสามารถติดตามตัวในภายหลังได้

๓.๑.๒.๕ การบันทึกคำให้การและการแจ้งสิทธิผู้ต้องหา ที่เป็นเด็กอายุ
ไม่เกินสิบแปดปี ให้ถามคำให้การและแจ้งสิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ
โดยอนุโลม

๓.๒ การทำบัญชีทรัพย์สิน และบันทึกต่าง ๆ

๓.๒.๑ การทำบัญชีทรัพย์สินต่างๆ

๓.๒.๑.๑ การกรอกรายการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เสียหายในบัญชีทรัพย์สิน
ถูกประทุษร้าย บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายได้คืน บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไม่ได้คืน และบัญชีของกลาง
ไม่ต้องบันทึกทรัพย์สินของทรัพย์สินโดยละเอียด เนื่องจากได้บันทึกไว้ในคำให้การแล้ว

๓.๒.๑.๒ การปฏิบัติเกี่ยวกับแบบพิมพ์บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย บัญชีทรัพย์สิน
ถูกประทุษร้ายได้คืนและบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไม่ได้คืน ให้เป็นดุลยพินิจของพนักงานสอบสวน
หากสามารถบันทึกพร้อมไว้ในแบบพิมพ์เดียวกันได้ให้บันทึกไว้ในแบบพิมพ์บัญชีเดียวกัน แต่ถ้าบันทึกแยกกัน
ในแบบพิมพ์เดียวกันไม่ได้ก็ให้แยกบันทึก เช่น กรณีได้ทรัพย์สินคืนขณะสำนวนอยู่ในระหว่างพิจารณาของ
ผู้บังคับบัญชาระดับตำรวจภูธร หรือกองบังคับการ ตำรวจภูธรภาค หรือกองบัญชาการ หรือสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งในชั้นพนักงานอัยการ ให้ทำบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายได้คืนแยกจากบัญชีทรัพย์สินถูก
ประทุษร้าย เป็นต้น

๓.๒.๑.๓ การทำบัญชีของกลาง ที่ผู้กล่าวหาหรือผู้ต้องหาอ้าง/ส่งมอบ
ให้พนักงานสอบสวนทำบัญชีของกลางแยกเป็นกลุ่มของแต่ละกลุ่ม โดยเรียงพยานเอกสาร และวัตถุพยาน
เช่น ภาพถ่ายหรือภาพวาด และเรียงต่อจากบัญชีของกลาง

๓.๒.๒ การทำบันทึกต่างๆ

๓.๒.๒.๑ การทำบันทึกต่างๆ พนักงานสอบสวนจะต้องระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่ทำ และตำแหน่งของเจ้าพนักงานผู้ทำทุกครั้งที่ทำบันทึก

๓.๒.๒.๒ การทำบันทึกปกติต้องทำในขณะที่มีการปฏิบัติในเรื่องนั้นๆ เช่น บันทึกการตรวจค้น แผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ บันทึกการจับกุม เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นไม่อาจทำบันทึกได้ใบบันทึกที่มีการปฏิบัติ อาจรีบทำในภายหลังได้ เช่น ขณะตรวจสถานที่เกิดเหตุมีฝนตกหนัก ขณะจับกุมผู้ต้องหาได้หลายคนและจำเป็นต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ หากทำบันทึกจับกุมขณะนั้นผู้ต้องหาอาจหลบหนี เป็นต้น และในการทำบันทึกจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยทุกครั้ง

สำหรับบันทึกที่พนักงานสอบสวนทำขึ้นแค่ฝ่ายเดียว เช่น บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุให้พนักงานสอบสวนรีบจัดทำโดยเร็วเมื่อมีการปฏิบัติเรื่องนั้น

๓.๒.๒.๓ บันทึกพนักงานสอบสวน ให้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการสอบสวนคดีนั้น เช่นเดียวกับที่พนักงานสอบสวนไปเบิกความในศาล โดยเริ่มตั้งแต่การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ (ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษจากใคร กล่าวหาผู้ใด ในเรื่องอะไร หลังจากวันคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษแล้วได้ดำเนินการอย่างไร) การสอบสวนผู้ต้องหา (แจ้งข้อหาว่าอย่างไร ผู้ต้องหาให้การอย่างไร ความคุมหรือปล่อยตัวชั่วคราว การขอผิดฟ้องฝากขัง หรือขอผิดฟ้องหรือขอฝากขัง) การรวบรวมพยานหลักฐานอื่นๆอย่างไรให้ระบุถึงการได้มาของพยานหลักฐานแต่ละชนิดว่าได้อะไร และดำเนินการเกี่ยวกับพยานหลักฐานนั้นๆ อย่างไร เช่น การส่งตรวจพิสูจน์ ผลการตรวจพิสูจน์เป็นอย่างใด เป็นต้น) จนกระทั่งการสอบสวนเสร็จสิ้น (มีความเห็นทางคดีอย่างไร) ซึ่งการบันทึกโดยมีรายละเอียดไม่บันทึกพนักงานสอบสวนดังกล่าว นอกจากจะแสดงให้เห็นว่าพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติในสำนวนนั้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วแล้ว ยังจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาคดีต่อเนื่อง โดยนายจำเลย หรือจำเลยและโจทก์ พิจารณาการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนจากบันทึกพนักงานสอบสวนแล้ว ทราบว่าพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติอะไรข้างในสำนวนการสอบสวนนั้น นายจำเลยหรือจำเลยและโจทก์ อาจตกลงร่วมกันว่าไม่ต้องนำพนักงานสอบสวนไปเบิกความเป็นพยานในชั้นศาลได้

๓.๒.๒.๔ บันทึกการควบคุมผู้ต้องหาเป็นเอกสารสำคัญที่สรุปข้อเท็จจริง

เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องหา ให้บันทึกเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ ในกรณีที่มีการควบคุมผู้ต้องหาหลายคนและถูกควบคุมพร้อมกันในคดีเดียวกัน หากแยกเป็นบันทึกการควบคุมคนละฉบับจะไม่สะดวก อาจบันทึกรวมไว้ในบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ เช่น การควบคุมผู้ต้องหาคดีการพนันพร้อมกัน ๒๐ คน ในคดีเดียวกันอาจทำบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ เป็นต้น

๓.๒.๒.๕ บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ ให้ทำบันทึกพร้อมถ่ายภาพการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพไว้ โดยไม่ต้องสอบสวนผู้ต้องหาเพิ่มเติมในเรื่องการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพอีกก็ได้

กรณีข้างต้น หากเป็นคดีสำคัญหรือพนักงานสอบสวนเห็นว่ามีความจำเป็นก็ให้สอบสวนพยานบุคคลที่น่าเชื่อถือประกอบด้วย

๓.๒.๒.๖ บันทึกรายชื่ตัวผู้ต้องหา ให้จัดทำบันทึกพร้อมภาพถ่ายภาพการชี้ตัวผู้ต้องหาไว้ โดยไม่ต้องสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องการชี้ตัวผู้ต้องหาอีกก็ได้

กรณีมีผู้ต้องหาหลายคนให้จัดทำบันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหาพร้อมภาพถ่ายของผู้ต้องหาแต่ละราย

กรณีข้างต้น หากเป็นคดีสำคัญหรือพนักงานสอบสวนเห็นว่ามีความจำเป็นก็ให้สอบสวนพยานบุคคลที่น่าเชื่อถือประกอบด้วย

๓.๒.๒.๗ การบันทึกภาพถ่ายละเอียดยกนิ้วมือนิ้วของผู้ต้องหาก่อนส่งไปตรวจสอบประวัติ ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบว่า มีการกรอกข้อความเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ อายุ เลขบัตรประจำตัวประชาชน หรือรายละเอียดต่างๆ ครบถ้วน ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง และตามคำให้การของผู้ต้องหาหรือไม่

๓.๒.๒.๘ การบันทึกประวัติต้องโทษของผู้ต้องหา ถ้าเป็นประวัติในหน่วยงานที่พนักงานสอบสวนสังกัดอยู่ ให้พนักงานสอบสวนคัดลอกประวัติต้องโทษของผู้ต้องหาลงในรายการประวัติแล้วลงชื่อรับรองไว้ หากเป็นประวัติการต้องโทษต่างสถานตำรวจหรือหน่วยงานจะต้องมีหลักฐานได้ตอนเป็นหนังสือ

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนอ้างประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหาเพื่อขอให้บวกโทษตามมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ขอให้เพิ่มโทษตามมาตรา ๕๒, ๕๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบรายการประวัติและผลคดีว่าเป็นของผู้ต้องหาหรือไม่ด้วย

๓.๓ หมายจับ

๓.๓.๑ การขอให้ศาลออกหมายจับ ให้ปฏิบัติตามระเบียบราชการฝ่ายตุลาการจากยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายจับและหมายค้นในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๕ ข้อบังคับประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกคำสั่งหรือหมายอาญา พ.ศ.๒๕๔๘ และแนวทางที่ศาลขอความร่วมมือให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการ

การขอให้ศาลออกหมายจับในกรณีที่ต้องระบุเหตุผลเป็นพิเศษไว้ในหมายจับ เช่น พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกขังอยู่และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปล่อยตัวไปก่อนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ ต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปฟ้องแต่ไม่สามารถส่งตัวได้ เนื่องจากผู้ต้องหาหลบหนี พนักงานสอบสวนจึงต้องไปยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับ การขอให้ศาลออกหมายจับในคดีความผิดเกี่ยวกับเช็คที่ต้องระบุจำนวนเช็ค วัน เวลาที่กระทำความผิด และจำนวนเงินที่สั่งจ่าย เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว เป็นต้น

กรณีดังกล่าวนี้ ในหมายจับของศาลที่มีข้อความว่า "ด้วยผู้ร้องยื่นคำร้องว่า..." ให้พนักงานสอบสวนระบุ เหตุผลพิเศษโดยละเอียดไว้ในหมายจับที่มีข้อความดังกล่าวด้วย

๓.๓.๒ ให้พนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ตรวจสอบพยานหลักฐานในส่วนว่า มีหลักฐานหนักแน่นเพียงพอว่าบุคคล ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอออกหมายจับนั้น น่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหาหรือไม่ หากผู้บังคับบัญชา เห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่หนักแน่นเพียงพอก็ให้ส่งพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมเสียก่อน รวมทั้งตรวจสอบกลับกรณีของตัวบุคคลที่จะขอให้ศาลออกหมายจับ เช่น การออกหมายจับบุคคลตามภาพถ่าย หรือภาพเขียนเหมือนจริง การออกหมายจับบุคคลที่มีชื่อและชื่อนามสกุลซ้ำกันว่า บุคคลดังกล่าวเป็น ผู้ต้องหาที่จะขอให้ศาลออกหมายจับหรือไม่ และให้หัวหน้าหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน ผู้บังคับการ หรือ ผู้บัญชาการ แล้วแต่กรณี ลงนามในคำร้องขอให้ศาลออกหมายจับในฐานะผู้ร้อง ก่อนมอบหมายให้พนักงาน สอบสวนไปยื่นคำร้องต่อศาล

๓.๓.๓ หลังจากที่ได้ศาลออกหมายจับแล้ว หากปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนว่า ผู้ต้องหาที่ถูกออกหมายจับไม่ใช่ผู้กระทำความผิด(ออกหมายจับผิดตัว) หรือการกระทำของผู้ต้องหา ที่ถูกกล่าวหา ความหมายจับไม่เป็นความผิด ให้พนักงานสอบสวนรีบยื่นคำร้องขอให้ศาลถอนหมายจับ และมีความเห็น ครรสังไม่ฟ้องผู้ต้องหา จากนั้นส่งความเห็นพร้อมสำนวนหรือเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี ไปยังพนักงานอัยการต่อไป

กรณีมีการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ หากปรากฏพยานหลักฐานชัดเจน ว่า ผู้ต้องหาที่ถูกออกหมายจับไม่ใช่ผู้กระทำความผิด(ออกหมายจับผิดตัว) หรือการกระทำของผู้ต้องหา ที่ถูกกล่าวหาตามหมายจับไม่เป็นความผิด ให้พนักงานสอบสวนรีบรายงานหัวหน้าหน่วยงานที่มีอำนาจ สอบสวนเพื่อปล่อยตัวผู้ต้องหา หรือยื่นคำร้องขอให้ศาลปล่อยตัวผู้ต้องหา แล้วรวบรวมพยานหลักฐานมี ความเห็นครรสังไม่ฟ้องผู้ต้องหา จากนั้นส่งความเห็นพร้อมสำนวนหรือเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมแล้วแต่ กรณียังพนักงานอัยการต่อไป

๓.๔ คำร้องและสัญญาประกัน

การบันทึกข้อความลงในคำร้องขอประกัน สำหรับกรณีใช้ตำแหน่งบุคคลเป็นประกัน* หรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนที่รับคำร้องขอประกัน บันทึกคำรับรองของ บุคคลดังกล่าวเพิ่มเติมไว้ในคำร้องขอประกันด้วยว่า ได้เคยใช้ตำแหน่งของตนเองประกันผู้ต้องหาอื่นมาก่อน หรือไม่ ที่ใด จำนวนกี่ราย ในวงเงินเท่าใด แล้วให้ผู้ขอประกันลงชื่อรับรองไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประกอบการ พิจารณาตามหลักเกณฑ์ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ (๔) ด้วย

๓.๕ การร้องทุกข์ แก่ หรือถอนคำร้องทุกข์

๓.๕.๑ ให้บันทึกไว้ในคำให้การหรือคำให้การเพิ่มเติมของผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ถอน คำร้องทุกข์โดยไม่ต้องแยกทำบันทึกต่างหากอีก ข้อความที่บันทึกต้องมีข้อความชัดเจนอย่าให้มีข้อความที่อาจ ทำให้เข้าใจว่าไม่เป็นการร้องทุกข์หรือถอนคำร้องทุกข์

๓.๕.๒ ให้ระบุชื่อผู้ที่ประสงค์จะดำเนินคดีหรือประสงค์จะถอนคำร้องทุกข์ไว้ทุกคน

๓.๕.๓ กรณีถอนคำร้องทุกข์หลังจากการสอบสวนเสร็จสิ้นให้บันทึกรายละเอียด

เกี่ยวกับการถอนคำร้องทุกข์ไว้ในคำให้การ แล้วส่งบันทึกคำให้การนั้นไปรวมเข้าไว้ในสำนวน

๓.๖ การแจ้งสิทธิผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับ

ให้พนักงานสอบสวนหรือผู้รับมอบตัวผู้ต้องหา (แม้ไม่ใช่ผู้ต้องหาในคดีที่ตนเองรับผิดชอบสอบสวน) หรือผู้ถูกจับ เป็นผู้ชี้หน้าที่แจ้งสิทธิตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗/๑ ให้ผู้ต้องหาหรือ ผู้ถูกจับทราบ โดยบันทึกเรื่องการแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ข้อเดียวกันกับข้อที่รับตัวผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับไว้ควบคุม โดยไม่ต้องบันทึกเรื่องการแจ้งสิทธิดังกล่าวไว้ในบันทึกคำให้การผู้ต้องหา และไม่ต้องจัดทำบันทึกการแจ้งสิทธิอีก

การบันทึกเรื่องการแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ให้ปรากฏข้อความดังนี้

".....(ยศ ชื่อ สกุล ตำแหน่ง).....พนักงานสอบสวนซึ่งรับมอบตัวผู้ต้องหา หรือผู้ถูกจับไว้ควบคุม ได้แจ้งสิทธิของผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับให้ทราบดังนี้

(๑) มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

(๒) มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว

(๓) มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนปากคำตนในชั้นสอบสวน

(๔) มีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร

(๕) มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

.....ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับซึ่งถูกควบคุมได้รับทราบสิทธิของ

ตนแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา/ผู้ถูกจับ

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบตัว"

หากพนักงานอัยการต้องการบันทึกการแจ้งสิทธิ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำเนาบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีข้อที่แจ้งสิทธิมอบให้พนักงานอัยการ

๓.๗ สำเนารายงานหรือเอกสารต่างๆ ตามประมวลระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดี

๓.๗.๑ คำหับรูปพรรณหรือทรัพย์สินหาย รายงานเหตุฉ้อฉล และรายงานข้าราชการต้องหากติอาญา ให้แยกเก็บไว้ไม่ต้องรวมในสำนวนการสอบสวน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลพิเศษเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนคดีนั้นๆ

๓.๗.๒ แสพบปะทุบกรรม ให้จัดทำสารบบเก็บไว้ไม่ต้องรวมในสำนวนการสอบสวน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนคดีนั้น ๆ

๓.๘ การเรียงลำดับเอกสาร และการให้หมายเลขเอกสารในส่วนงานการสอบสวน

๓.๘.๑ เมื่อได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้รวบรวมเอกสารต่างๆ ในการสอบสวน รวมเข้าไว้ในส่วนงานการสอบสวน ถ้าเป็นสิ่งของอย่างอื่นให้ทำบัญชีรายละเอียดรวมไว้ด้วย โดยเรียงลำดับเอกสารในส่วนงานการสอบสวน ดังต่อไปนี้

๓.๘.๑.๑ หนังสือส่งส่วนให้พนักงานอัยการ

๓.๘.๑.๒ รายงานการสอบสวน

๓.๘.๑.๓ คำให้การผู้กล่าวหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับผู้กล่าวหา)

๓.๘.๑.๔ คำให้การผู้ต้องหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับผู้ต้องหา)

๓.๘.๑.๕ คำให้การพยาน เรียงตามลำดับความสำคัญ อาจแบ่งย่อยลงได้ ดังต่อไปนี้

(๑) พยานที่รู้เห็นยืนยันการกระทำของผู้ต้องหาโดยตรงประจักษ์พยาน)

(๒) พยานที่ช่วยพิสูจน์ความผิด เช่น ผู้ชำนาญการตรวจพิสูจน์

แพทย์ นายทะเบียน เจ้าหน้าที่ธนาคาร เป็นต้น

(๓) พยานสนับสนุนหรือช่วยประกอบพยานอื่น เช่น พยานผู้พบอาวุธ

หรือของกลาง พยานที่ช่วยสนับสนุนประจักษ์พยานให้น้ำหนักมากขึ้น

(๔) พยานพหุติเหตุแวดล้อมกรณี

(๕) พยานซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่ทำการตรวจค้น จับกุม ยึดหรืออายัด

๓.๘.๑.๖ เอกสารบันทึกต่างๆ ควรเรียงลำดับดังนี้

(๑) พยานเอกสารของกลาง เช่น เช็ค ตั๋วเงินปลอม โฉนดปลอม

เอกสารปลอม เป็นต้น (หากมีหลายฉบับให้เรียงตามลำดับวัน เวลา เกิดเหตุก่อนหลังเป็นลำดับไป)

(๒) บัญชีทรัพย์สินต่างๆเรียงลำดับดังนี้

ก. บัญชีของกลางคดีอาญา

ข. บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย

ค. บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายได้คืน

ง. บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไม่ได้คืน

(๓) บันทึกพนักงานสอบสวน

(๔) เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ เรียงลำดับดังนี้

ก. บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ

ข. แผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ

ค. ภาพถ่ายที่เกิดเหตุ

ง. บันทึก แผนที่ ภาพถ่ายของกองพิสูจน์หลักฐานที่มาพร้อม

ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

จ. บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและ
ภาพถ่ายการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

(๕) เอกสารที่นำขึ้นเพื่อแสดงถึงพยานเอกสารและวัตถุพยาน
เรียงลำดับดังนี้

ก. สำเนาบันทึกหรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและวัตถุพยาน
ไปตรวจและผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสารและวัตถุพยาน เช่น ผลการตรวจเปรียบเทียบลายมือชื่อ
ผลการตรวจเครื่องอุปกรณ์รถยนต์คันเกิดเหตุ เป็นต้น โดยให้นำผลการตรวจดังกล่าวประกอบคู่ไปกับสำเนา
หรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและวัตถุพยานไปตรวจ (เรียงคู่ฉบับบันทึกหรือหนังสือที่ส่งไปตรวจอยู่ข้างบน
ส่วนผลการตรวจอยู่ข้างล่าง)

ข. ภาพถ่ายพยานเอกสารหรือวัตถุพยาน เช่น ภาพถ่ายทรัพย์สิน
ที่ถูกประทุษร้ายภาพถ่ายขนาดผลผู้ตายหรือผู้บาดเจ็บ เป็นต้น

(๖) เอกสารที่แสดงถึงการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับตัวผู้ต้องหา

ก. บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหาและภาพถ่ายการชี้ตัวผู้ต้องหา

ข. บันทึกการจับกุม

ค. หมายจับและคำหาพิรุธพยานผู้ต้องหา

ง. ภาพถ่ายของผู้ต้องหา

จ. หมายเรียกผู้ต้องหา

ฉ. หนังสือหรือบันทึกแจ้งอายัดตัว และถอนอายัดตัวผู้ต้องหา

ช. บันทึกการตรวจค้น

ซ. หมายค้น

(๗) เอกสารที่เกี่ยวกับพยานบุคคลให้เรียงลำดับดังนี้

ก. หมายเรียกพยาน

ข. หนังสือแจ้งเหตุขัดข้องของพยาน

ค. สำเนาใบมรณะบัตรของพยาน

(๘) สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีให้เรียงลำดับดังนี้

ก. สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย เช่น สำเนาบัตร
ประชาชน ใบอนุญาตขับขี่ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาทะเบียนรถคันที่ผู้เสียหายขับขี่

ข. สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้ต้องหา เช่น สำเนาบัตร

ประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบอนุญาตขับขี่ สำเนาทะเบียนรถคันที่ผู้ต้องหาขับขี่ สำเนา
ทะเบียนอาวุธปืนของผู้ต้องหา

ค. สำเนาเอกสารอื่นๆ

(๙) บันทึกอื่นๆที่พนักงานสอบสวนได้จัดทำขึ้นเกี่ยวกับกา
สอบสวน ให้เรียงลำดับดังนี้

- ก. บันทึกการตกลงค่าเสียหาย
- ข. บันทึกการคืนของกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ค. บันทึกขออนุมัติสืบของกลางพร้อมคำสั่งอนุมัติหรือ

ไม่อนุมัติ

(๑๐) หนังสือที่ติดต่อได้ตอบ สอบถามระหว่างพนักงานสอบสวนกับ
หน่วยงานต่าง ๆ โดยให้นำหนังสือที่ตอบกลับมาประกบคู่กับสำเนาหนังสือที่พนักงานสอบสวนทำไป
สอบถาม เช่น พนักงานสอบสวนมีหนังสือขอใบรับรอง การจดทะเบียนนิติบุคคลจากนายทะเบียน
นายทะเบียนมีหนังสือตอบพร้อมกับส่งสำเนาใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลมาให้ ให้เรียงสำเนาหนังสือ
ที่พนักงานสอบสวนทำไปสอบถามอยู่ข้างบน ส่วนหนังสือตอบของนายทะเบียนพร้อมสำเนาใบรับรองการ
จดทะเบียนนิติบุคคลอยู่ข้างล่าง กรณีพนักงานสอบสวนทำหนังสือสอบถามไปหลายแห่ง ให้เรียงลำดับตาม
วันเวลาที่พนักงานสอบสวนทำไปสอบถามเป็นหลัก ส่วนหนังสือตอบจะตอบก่อนหลังไม่ต้องคำนึงถึง ถ้าเป็น
การสอบถามในเรื่องเดียวกันหลายครั้ง ให้เรียงลำดับตามวัน เวลา ที่สอบถามและเรียงอยู่ในเรื่องเดียวกัน

(๑๑) สำเนาเอกสารต่างๆตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

- ก. คำหาวิรูปธรรมหรือพิพม์หาย (ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษ เพื่อ

ประโยชน์ในการสอบสวนคดี)

- ข. แผนประทุษกรรม (ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษเพื่อประโยชน์

ในการสอบสวนคดี)

(๑๒) เอกสารที่ได้มาซึ่งอำนาจการสอบสวนให้เรียงลำดับ ดังนี้

- ก. คำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติอนุญาต
ให้ทำการสอบสวน (กรณีต้องขออนุญาตทำการสอบสวน)

- ข. บันทึกของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

ชั้นที่ขออนุญาตสอบสวน

- ค. สำเนาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาต

สอบสวน

- ง. หนังสือมอบอำนาจและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมอบ
อำนาจใหม่ร้องทุกข์ แก่ หรือ ตอบคำร้องทุกข์หรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน

- จ. หนังสือร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ซึ่งผู้เสียหายหรือ

ผู้กล่าวโทษได้มีถึงพนักงานสอบสวน

(๑๓) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกับผู้ต้องหาหลังจากถูก

จับกุมให้เรียงลำดับดังนี้

ก. บันทึกการควบคุมผู้ต้องหา

ข. สำเนาคำร้องขอมัดฟ้องหรือฝากขังเรียงตามลำดับตั้งแต่ครั้งที่

ที่ ๑ เป็นต้นไป(เรียงครั้งที่ ๑ อยู่ข้างบน ครึ่งต่อไปอยู่ข้างล่างตามลำดับ)

ค. บันทึกเสนอสัญญาประกันพร้อมคำสั่งอนุญาตหรือ

ไม่อนุญาต

ง. คำร้องและสัญญาประกันพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น

หนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น

จ. หนังสือแจ้งให้หน่วยประกันนำตัวผู้ต้องหามาส่ง

ฉ. บันทึกการสอบถามเบื้องต้น (กรณีเด็กหรือเยาวชนเป็น

ผู้ต้องหา)

ช. คำร้องตรวจสอบการจับเด็กหรือเยาวชน

ซ. หลักฐานการส่งเด็กหรือเยาวชนผู้กระทำผิดไปยังสถานพินิจ

ฅ. หลักฐานการแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชนให้ผู้อำนวยความสะดวก

สถานพินิจและบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ทราบ

ญ. รายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

๓.๘.๓.๗ พิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ต้องหา และผลการตรวจสอบประวัติการ

ต้องโทษ

๓.๘.๓.๘ บัญชีสำนวนการสอบสวน

๓.๘.๓.๘ ส่วนวนชั้นสุดตพลิกศพเฉพาะกรณีที่มีความตายอันเป็นผลแห่งการกระทำผิดซึ่งมิใช่เป็นความตายที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีจะต้องนำสำนวนชั้นสุดตพลิกศพมาประกอบสำนวนคดีอาญาหรือคดีจรรยาบรรณ

เอกสารนอกเหนือจากที่กล่าวไว้แล้ว ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาเทียบเคียงว่าควรที่จะจัดอยู่ในลำดับใดแล้วให้จัดเรียงอยู่ในลำดับนั้น ๆ

การให้หมายเลขเอกสารในสำนวนการสอบสวน เนื่องจากการทำสำนวนการสอบสวน บางสำนวนไม่สิ้นสุดอยู่ที่พนักงานสอบสวน จำเป็นต้องเสนอสำนวนการสอบสวนตามลำดับชั้น ขึ้นไปอีก และอาจมีการสอบสวนเพิ่มเติม จึงทำให้สำนวนการสอบสวนมีเอกสารเพิ่มอยู่เรื่อยๆ การเรียงลำดับจึงควร

เรียงลำดับแรก แล่นล่างสุดขึ้นมาจนถึงรายงานการสอบสวน เพราะเมื่อไว้เมื่อมีการสอบสวนเพิ่มเติม

กรณีที่มีการสอบสวนบางเรื่องมีคำให้การหรือเอกสารหลายแผ่นให้ใส่เลขลำดับตามบัญชี
สำนวนการสอบสวนเพียงเลขเดียวแล้วใช้ทับ (/) ตามจำนวนแผ่น โดยให้ใช้/ในแผ่นท้ายเป็น ๑ ขึ้นมาอีก
เพื่อป้องกันมิให้จำนวนเอกสารมีการเพิ่มเติมนำมา

๓.๘.๒ การทำสำนวนการสอบสวนในคดีที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน มีพยานหลักฐานเป็น
จำนวนมาก การรวบรวมเอกสารต่างๆ เข้าไว้ในสำนวนการสอบสวนควรจัดทำแยกเป็นส่วนๆ เพื่อความ
สะดวกและเป็นประโยชน์ในการพิจารณาพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวน ผู้บังคับบัญชา พนักงาน
อัยการ และกรณีพิจารณาคดีในชั้นศาล อาจเรียงลำดับเอกสารในสำนวนการสอบสวน ดังต่อไปนี้

๓.๘.๒.๑ หนังสือเสนอพนักงานอัยการ

๓.๘.๒.๒ บัญชีสำนวนการสอบสวน

๓.๘.๒.๓ รายงานการสอบสวน

๓.๘.๒.๔ พยานหลักฐานฝ่ายผู้กล่าวหา ให้เรียงลำดับดังนี้

(๑) คำให้การผู้กล่าวหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับผู้กล่าวหา)

(๒) คำให้การพยานฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีหลายคนให้เรียงตามลำดับ
เหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าแต่ละเหตุการณ์มีพยานหลายคนให้เรียง
ตามลำดับความสำคัญของพยาน

(๓) พยานเอกสารฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีหลายรายการให้มีหมายเลข
กำกับเป็น ก ๑ , ก ๒ , ก ๓ จนครบทุกรายการ

(๔) บัญชีพยานวัตถุฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีพยานวัตถุหลายรายการให้มี
หมายเลขกำกับเป็น วก ๑ , วก ๒ , วก ๓ จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุของฝ่ายผู้กล่าวหา
ให้มีลักษณะเชื่อมโยงสัมพันธ์สอดคล้องกับคำให้การพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และให้
จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสารและพยานวัตถุปะติดไว้ด้านหลังหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

๓.๘.๒.๕ พยานหลักฐานฝ่ายผู้ต้องหา ให้เรียงลำดับดังนี้

(๑) คำให้การผู้ต้องหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับผู้ต้องหา)

(๒) คำให้การพยานฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีหลายคนเรียงลำดับตามลำดับ
เหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์มีพยานหลายคนให้เรียง
ตามลำดับความสำคัญของพยาน

(๓) พยานคำให้การพยานฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีหลายรายการให้มี
หมายเลขกำกับเป็น ค ๑ , ค ๒ , ค ๓ จนครบทุกรายการ

(๔) บัญชีพยานวัตถุฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีพยานวัตถุหลายรายการให้มี
หมายเลขกำกับเป็น วค ๑ , วค ๒ , วค ๓ จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุของฝ่ายผู้ต้องหา ให้มีลักษณะเชื่อมโยงสอดคล้องกับคำให้การของพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุปะติดไว้ด้านหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

๓.๘.๒.๖ พยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง

(๑) คำให้การพยานบุคคล ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์ มีพยานหลายคนให้เรียงตามลำดับความสำคัญของพยาน

(๒) พยานเอกสาร ถ้ามีหลายรายการก็ให้มีหมายเลขกำกับเป็น พ ๑ , พ ๒ , พ ๓ จนครบทุกรายการ

(๓) บัญชีพยานวัตถุ ถ้ามีหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับเป็น วพ ๑ , วพ ๒ , วพ ๓ จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง ให้มีลักษณะเชื่อมโยงสอดคล้องกับคำให้การพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุปะติดไว้ด้านหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

๓.๘.๒.๗ เอกสารที่พนักงานสอบสวนรวบรวมหรือจัดทำเพื่อประกอบคดี

(๑) บันทึกพนักงานสอบสวน

(๒) บัญชีทรัพย์สินต่าง ๆ ให้เรียงลำดับดังนี้

ก. บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย

ข. บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายได้คืน

ค. บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไม่ได้คืน

ง. ตำนานรูปพรรณทรัพย์สินหาย

๓.๘.๒.๘ เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ เรียงลำดับดังนี้

(๑) บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ

(๒) แผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ

(๓) ภาพถ่ายที่เกิดเหตุ

(๔) บันทึก แผนที่ ภาพถ่ายของกองพิสูจน์หลักฐานที่มาพร้อม

ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

(๕) บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและภาพถ่าย

การนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

๓.๘.๒.๙ เอกสารที่ทิวขึ้นเพื่อแสดงถึงพยานเอกสารและพยานวัตถุ เรียงลำดับ

ดังนี้

(๑) สำเนาบันทึกหรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุไปตรวจและผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสารและพยานวัตถุ เช่น ผลการตรวจเปรียบเทียบลายมือชื่อ ผลการตรวจพิสูจน์อาวุธปืน รายงานการชันสูตรบาดแผล บันทึกการตรวจพิสูจน์สภาพและเครื่องอุปกรณ์รถยนต์คันเกิดเหตุ เป็นต้น โดยให้นำผลการตรวจดังกล่าวระบุทิวไปกับสำเนาหรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุไปตรวจ (เรียงดูฉบับบันทึกหรือหนังสือที่ส่งไปตรวจอยู่ข้างบน ส่วนผลการตรวจอยู่ข้างล่าง)

(๒) ภาพถ่ายพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ เช่น ภาพถ่ายทรัพย์สิน ที่ถูกประทุษร้าย ภาพถ่ายขนาดแผ่นผู้บาดเจ็บ เป็นต้น

๓.๘.๒.๑๐ เอกสารที่แสดงถึงการปฏิบัติในสำเนาที่เกี่ยวกับตัวผู้ต้องหา

เรียงลำดับ ดังนี้

(๑) บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา และภาพถ่ายการชี้ตัวผู้ต้องหา

(๒) บันทึกการจับกุม

(๓) หมายจับและทำเนียบรูปพรรณผู้ต้องหา

(๔) ภาพถ่ายของผู้ต้องหา

(๕) หมายเรียกผู้ต้องหา

(๖) หนังสือหรือบันทึกแจ้งข่ากักตัว และถอนอายัดตัวผู้ต้องหา

(๗) บันทึกการตรวจค้น

(๘) หมายค้น

๓.๘.๒.๑๑ เอกสารที่เกี่ยวกับพยานบุคคล ให้เรียงตามลำดับ ดังนี้

(๑) หมายเรียกพยาน

(๒) หนังสือแจ้งเหตุชี้แจงของพยาน

(๓) สำเนาใบมรณะบัตรของพยาน

๓.๘.๒.๑๒ สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดี เรียงลำดับดังนี้

(๑) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับคู่เสียหาย เช่น สำเนาบัตรประชาชน

ใบอนุญาตขับขี่ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาทะเบียนรถ คดีที่คู่เสียหายขับขี่

(๒) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับคู่ต้องหา เช่น สำเนาบัตรประจำตัว

ประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบอนุญาตขับขี่ สำเนาทะเบียนรถคันที่คู่ต้องหาขับขี่ สำเนาทะเบียน อาวุธปืนของคู่ต้องหา

(๓) สำเนาเอกสารอื่นๆ

๓.๘.๒.๑๓ บันทึกอื่นๆ ที่พนักงานสอบสวนได้ทำขึ้นเกี่ยวกับการสอบสวน

ให้เรียงลำดับดังนี้

- (๑) บันทึกการตกลงค่าเสียหาย
- (๒) บันทึกการคืนของกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (๓) บันทึกขออนุมัติคืนของกลางหรือคำสั่งอนุมัติหรือไม่อนุมัติ

๓.๘.๒.๑๔ หนังสือที่ติดต่อได้ตอบ สอบถาม ระหว่างพนักงานสอบสวนกับ

หน่วยงานต่าง ๆ โดยให้นำหนังสือที่ตอบกลับมารวบรวมคู่กับสำเนาหนังสือที่พนักงานสอบสวนทำไป สอบถาม เช่น พนักงานสอบสวนมีหนังสือขอใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลจากนายทะเบียน นายทะเบียนมีหนังสือตอบพร้อมกับส่งสำเนาใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลมาให้ ให้เรียงสำเนาหนังสือ ที่พนักงานสอบสวนทำไปสอบถามอยู่ข้างบน ส่วนหนังสือตอบของนายทะเบียนพร้อมสำเนาใบรับรองการ จดทะเบียนนิติบุคคลอยู่ข้างล่าง กรณีพนักงานสอบสวนทำหนังสือสอบถามไปหลายแห่งให้เรียงลำดับตาม วันเวลาที่พนักงานสอบสวนทำไปสอบถามเป็นหลัก ส่วนหนังสือตอบจะตอบก่อนหลังไม่ต้องคำนึงถึง ถ้าเป็น การสอบถามในเรื่องเดียวกันหลายครั้งให้เรียงลำดับตามวันเวลาที่สอบถามและเรียงอยู่ในเรื่องเดียวกัน

๓.๘.๒.๑๕ สำเนาเอกสารต่าง ๆ ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

เช่น แผนประทุษกรรม (ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนคดี)

๓.๘.๒.๑๖ เอกสารที่ได้มาซึ่งอำนาจการสอบสวนให้เรียงลำดับ ดังนี้

- (๑) คำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติอนุญาต

ให้ทำการสอบสวน (กรณีต้องขออนุญาตทำการสอบสวน)

- (๒) บันทึกของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ที่ขออนุญาตสอบสวน

- (๓) สำเนาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาต

สอบสวน

- (๔) หนังสือมอบอำนาจและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมอบ

อำนาจให้ม้าร้องทุกข์ แก่ หรือ ตอนคำร้องทุกข์หรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน

- (๕) หนังสือร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ซึ่งผู้เสียหายหรือ

ผู้กล่าวโทษได้มีถึงพนักงานสอบสวน

๓.๘.๒.๑๗ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกับผู้ต้องหาหลังจากถูกจับกุม

ให้เรียงลำดับดังนี้

- (๑) บันทึกการควบคุมผู้ต้องหา

- (๒) สำเนาคำร้องขอผิดฟ้องหรือฝากขัง เรียงตามลำดับตั้งแต่

ครั้งที่ ๑ เป็นต้นไป (เรียงครั้งที่ ๑ อยู่ข้างบน ครั้งต่อไปอยู่ข้างล่างตามลำดับ)

ให้ประกัน

(๓) บันทึกเลขข้อสัญญาประกันพร้อมคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต

หนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น

(๔) คำร้องและสัญญาประกันพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น

ผู้ต้องหา)

(๕) หนังสือแจ้งให้นายประกันนำตัวผู้ต้องหามาส่ง

(๖) บันทึกการสอบถามเบื้องต้น (กรณีเด็กหรือเยาวชนเป็น

(๗) คำร้องตรวจสอบการจับเด็กหรือเยาวชน

(๘) หลักฐานการส่งเด็กหรือเยาวชนผู้กระทำผิดไปยังสถานพินิจ

สถานพินิจและพิบาล มาตรา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ทราบ

(๙) หลักฐานการแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชนให้ผู้อำนวยการ

(๑๐) รายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

ของผู้ต้องหา

(๑๑) ผลการตรวจสอบประวัติการต้องโทษและพิมพ์ลายนิ้วมือ

๓.๘.๒.๑๘ จำนวนชั้นสูตรพหุคูณเฉพาะกรณีที่มีความตายอันเป็นผลแห่งการ

กระทำผิดซึ่งมีชีพเป็นความตายที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีจะต้องนำสำนวนชั้นสูตรพหุคูณมาประกอบสำนวนคดีอาญาหรือคดีจราจรทางบก

สำหรับเอกสารนอกเหนือจากที่กล่าวไว้แล้ว ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาเทียบเคียงว่าควรที่จะจัดอยู่ในลำดับใด แล้วให้จัดเรียงอยู่ในลำดับนั้น ๆ

๓.๘.๒.๑๙ การให้หมายเลขเอกสารในสำนวนการสอบสวน เนื่องจากกรทำสำนวนสอบสวนสอบสวนบางสำนวนไม่สิ้นสุดอยู่ที่พนักงานสอบสวน จำเป็นต้องเสนอสำนวนการสอบสวนตามลำดับขั้นขึ้นไปอีก และอาจมีการสอบสวนเพิ่มเติม ทำให้สำนวนการสอบสวนมีเอกสารเพิ่มอยู่เรื่อยๆ จึงให้พนักงานสอบสวนให้เลขหมายเอกสารในสำนวนการสอบสวนทุกแผ่น จากแผ่นสุดท้ายถึงบัญชีสำนวนซึ่งอยู่บนสุด โดยไม่เว้นบัญชีพยานหลักฐานฝ่ายผู้กล่าวหา ฝ่ายผู้ต้องหา และที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง

สำหรับกรณีที่มีการสอบสวนบางเรื่องมีคำให้การหรือเอกสารหลายแผ่นให้ใช้เลขลำดับตามบัญชีสำนวนการสอบสวนเพียงเลขเดียวแล้วใช้ทับ (/) ตามจำนวนแผ่น โดยให้ใช้ / ในแผ่นท้ายเป็น ๑ ขึ้นมาก่อน เพื่อป้องกันมิให้จำนวนลำดับเอกสารมีการเพิ่มเติมขึ้นมา

๓.๙ การลงชื่อในสำนวนการสอบสวน และการรวบรวมสำนวนการสอบสวน

๓.๙.๑ เมื่อรวบรวมบันทึกต่าง ๆ เข้าสำนวนเสร็จแล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวนคดี

หน้าสำนวนตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด รายงานการสอบสวนนี้จะต้องมีชื่อผู้ให้จริง

ออกมาจากที่มีปรากฏอยู่ในส่วนวนการสอบสวน สำหรับข้อเท็จจริงและความเห็นจำเป็นต้องกล่าวตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เวลา ตำบล/แขวงที่เกิดเหตุ และข้อหาอันเป็นมูลให้เกิดความผิด

(๒) คำให้การผู้กล่าวหา คำให้การผู้ต้องหา และคำให้การพยานเรียงตามลำดับเช่นเดียวกับการเรียงเอกสารในส่วนวนการสอบสวนตามข้อ ๓.๘.๑ หรือ คำให้การผู้กล่าวหาและคำให้การพยานฝ่ายผู้กล่าวหา คำให้การผู้ต้องหาและคำให้การพยานฝ่ายผู้ต้องหา และคำให้การพยานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง เรียงตามลำดับเช่นเดียวกับการเรียงเอกสารในส่วนวนการสอบสวนตามข้อ ๓.๘.๒ โดยสรุปย่อเอาแต่เฉพาะข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ

(๓) พยานเอกสารและพยานวัตถุ ถ้ามีหลายรายการให้ระบุเลขลำดับ

(๔) หลักฐานทางคดีและการทำความเข้าใจทางคดีของพนักงานสอบสวน ให้สรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นในทางคดีของพนักงานสอบสวน ว่าควรเชื่อหรือไม่ เชื่อเพราะเหตุผลอย่างไร รวมทั้งเหตุผลในการอ้างความเห็นว่าการสั่งฟ้อง หรือการสั่งไม่ฟ้อง เพราะเหตุใด โดยความเห็นนั้นให้อ้างข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย (บทกฎหมายและมาตราที่เกี่ยวข้อง) ประกอบด้วย และวินิจฉัยไปตามเหตุและผลที่ควรจะเป็นแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นย่อหน้าที่ย่อข้อเท็จจริงทั้งหมด เริ่มจากข้อความว่าคดีนี้สอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า... จากนั้นสรุปย่อข้อเท็จจริงตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดเรียงตามลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุ โดยให้ปรากฏ วัน เดือน ปี เวลาและตำบลที่เกิดเหตุ) อาการกิริยาของผู้กระทำผิดนั้น หรือแต่ละคนเป็นอย่างไร ทำอย่างไร คลายจนพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น ๆ ข้อเท็จจริงนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากคำให้การผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และพยาน ซึ่งแต่ละคนอาจจะให้ข้อเท็จจริงคนละตอนแล้วนำมาผสมผสานเชื่อมโยงเป็นข้อเท็จจริงที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งถ้าได้อ่านข้อเท็จจริงนี้แล้ว สามารถเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคดีนี้ได้ทั้งหมด

ส่วนที่ ๒ เป็นย่อหน้าที่วิเคราะห์ถึงพยานหลักฐานทางคดีว่ามีพยานหลักฐานใด (พยานบุคคล พยานเอกสารหรือพยานวัตถุ) ยืนยันว่าผู้ต้องหา เป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่เพียงใด ถ้ามีระบุให้ชัดเจน ผู้ต้องหาให้การว่าอย่างไร รับสารภาพหรือต่อสู้คดีอย่างไร มีเหตุผลน่ารับฟังหรือไม่ เช่น หลักฐานทางคดีมีผู้กล่าวหาและพยานยืนยันว่าค้นพบของกลางจากในตัวผู้ต้องหา และผู้ต้องหารับว่าของกลางเป็นของผู้ต้องหาซึ่งมีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตจริง

ส่วนที่ ๓ ทางคดีมีพยานหลักฐานในการสั่งคดีว่าพอฟ้องหรือไม่พอฟ้องผู้ต้องหา เหตุผลที่พนักงานสอบสวนหยิบยกขึ้นอ้าง ควรเชื่อไม่เชื่อเพราะเหตุผลอย่างไรทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายรวมทั้งเหตุผลในการอ้างให้ฟ้องหรือไม่ฟ้องในความผิดฐานใด (ตามที่ได้นับแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบในวันให้คำให้การของผู้ต้องหา) ตามบทกฎหมายใด ถ้าบทกฎหมายได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้อ้างบทกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน จากนั้นจึงระบุว่าจะเห็นควรสั่งฟ้องหรือการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามด้วยบทกฎหมายที่อ้างถึงดังกล่าวข้างต้น

ถ้าเป็นคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้ระบุว่า พฤติการณ์และการกระทำของคนร้ายเป็นความผิดฐานใด ตามบทกฎหมายใด (ถ้าบทกฎหมายใด มีแก้ไขเพิ่มเติมให้อ้างบทกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน) จากนั้นระบุว่าได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวน คลอดมาเป็นเวลายาวนานพอสมควรแล้ว แต่ยังไม่ทราบตัวคนร้ายเป็นใคร ชี้ให้เห็นควรงดการสอบสวนหรือ ควรให้งดการสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ (๑) วรรคแรก หรือ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๔ ถ้าคดีใดในสำนวนการสอบสวนปรากฏกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีใบแดงแจ้งโทษของผู้ต้องหาเข้าหลักเกณฑ์ที่จะฟ้อง คดีขอให้ฟ้องเพิ่มโทษฐานไม่เข้าหลักเกณฑ์หรือโทษกักกันหรือผู้มีส่วนเป็นผู้ร้ายอันควรเพิ่มโทษหรือกักกัน ผู้ต้องหาต้องหาพยานคดี ให้กล่าวไว้ให้ชัดเจนแจ้งว่าคดีอื่นดำเนินการไป ณ ศาลใด เพื่อพนักงานอัยการ จะได้แถลงต่อศาลได้สะดวก ถ้ามาทราบภายหลังก็แจ้งให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแรกทราบ

(๒) ผู้ต้องหาถูกควบคุมโดยคำสั่งศาลอยู่แล้วให้กล่าวไว้ให้ ชัดเจนว่า ถูกควบคุมแต่เมื่อใด ครบกำหนดเมื่อใด

(๓) มีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่ปล่อยชั่วคราว เช่น จะหลบหนีหรืออาจจะไปก่ออันตรายแก่พยานหรือจะไปทำให้คดีเสียหาย ให้เขียนบรรยายเหตุผลใน สำนวนไว้ เพื่อพนักงานอัยการจะได้ทราบและอาจอาศัยเหตุผลนั้นแถลงคัดค้านต่อศาล

(๔) ผู้ต้องหาเป็นคนต่างด้าวและเข้าหลักเกณฑ์เนรเทศ ให้เขียนไว้ให้พนักงานอัยการทราบว่าได้เสนอขอเนรเทศไปทางหนึ่งด้วยแล้ว

(๕) มีของกลางก็ต้องให้ปรากฏในสำนวนว่า เก็บรักษาไว้ หรือส่งพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวนหรือได้สืบให้ใครไป เพราะเหตุใด

(๖) คดีที่ต้องให้สืบบนรางวัลก็ให้กล่าวไว้ด้วยว่า ควรขอสืบบนรางวัลให้แก่ผู้ใด ตามกฎหมายใด เป็นจำนวนเท่าใด

(๗) คดีที่เทศบาลได้รับมอบเป็นเจ้าหน้าที่ อนุวัติตาม กฎหมายให้เขียนไว้ด้วยว่า "เหตุเกิดในเทศบาล" เพื่อพนักงานอัยการจะได้กล่าวไปฟ้อง

๓.๕.๒ การทำความเห็นทางคดีของพนักงานสอบสวน สำหรับคดีอาญาแผ่นดินที่

มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินห้าปี หากพนักงานสอบสวนเห็นว่ามีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานใน ที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วย การส่งคดีอาญาที่จะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคง ของชาติ หรือผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ พ.ศ.๒๕๕๔ พนักงานสอบสวนอาจทำความเห็นควรสั่งไม่ ฟ้องผู้ต้องหา และเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังผู้บังคับการ หรือผู้บัญชาการสำหรับ หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนซึ่งขึ้นตรงต่อกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ เพื่อพิจารณามีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องก็ได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าการทำงานเห็นทางคดีควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาจะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาโดยแสดงเหตุผลอันสมควรประกอบ โดยให้คำนึงถึงปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สาเหตุหรือมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด

(๒) อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สภาพร่างกาย สภาพจิตใจ ฐานะ ความสัมพันธ์ทางครอบครัว และประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องหา

(๓) ลักษณะความร้ายแรงของการกระทำผิด ผลร้ายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิด การได้รับผลร้ายของผู้ต้องหาอันเนื่องมาจากการกระทำผิดของผู้ต้องหาเอง

(๔) ความสำนึกผิดของผู้ต้องหา การได้รับการบรรเทาผลร้ายของผู้เสียหาย ความเห็นของผู้เสียหายต่อการฟ้องผู้ต้องหา ความคาดหวังถึงผลที่ผู้ต้องหาจะได้รับจากการถูกฟ้อง

(๕) ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๖) ประโยชน์ของรัฐที่จะได้จากการฟ้องผู้ต้องหา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าการทำงานเห็นทางคดีควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัย หรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาโดยแสดงเหตุผลอันสมควรประกอบ โดยให้คำนึงถึงปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สาเหตุหรือมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด ลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด ผลร้ายที่เกิดขึ้นจกการกระทำความผิด

(๒) เหตุผลตามความเห็นของกระทรวงต่างประเทศถึงผลกระทบต่อนโยบายส่งเสริมความสัมพันธ์กับนานาประเทศ

(๓) เหตุผลตามความเห็นของสภาความมั่นคงแห่งชาติถึงผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ

(๔) เหตุผลตามความเห็นของรัฐบาลโดยมติคณะรัฐมนตรีถึงผลกระทบต่อความปลอดภัย หรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ

(๕) ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือความสามัคคีของคนในชาติ

ในการทำความเห็นทางคดีโดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ตามวรรคสอง และวรรคสาม นั้น ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาความสำคัญของปัจจัยแต่ละเรื่องประกอบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แวดล้อมตามรูปคดี โดยไม่จำกัดนำทุกปัจจัยมาประกอบการพิจารณาก็ได้

๓.๙.๓ ให้พนักงานสอบสวนผู้สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเป็นผู้ลงนามมีความเห็นทางคดี จากนั้นจึงเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังหัวหน้างานสอบสวน

และผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี เพื่อพิจารณามีความเห็นทางคดีตามลำดับ โดยให้หัวหน้างานสอบสวน และผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี มีความเห็นทางคดีเป็นของตนเอง

กรณีการสอบสวนโดยคณะพนักงานสอบสวน ให้คณะพนักงานสอบสวน ผู้รวบรวมพยานหลักฐานเป็นผู้ลงนามมีความเห็นทางคดี จากนั้นจึงเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี

๓.๑๐ การทำสำนวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด และไม่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อรู้ตัวผู้กระทำผิด ในสำนวนการสอบสวน ควรประกอบด้วย เอกสาร ดังนี้

๓.๑๐.๑ หนังสือส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ

๓.๑๐.๒ รายงานการสอบสวนสำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด (แบบ ส ๔๖ - ๓/๒) ความผิด (แบบ ส ๔๖ - ๓/๒)

๓.๑๐.๓ คำให้การผู้กล่าวหา

๓.๑๐.๔ คำให้การพยาน (ถ้ามี)

พนักงานสอบสวนไม่ต้องบันทึกคำให้การของผู้สืบสวนไว้เป็นพยานในสำนวนการสอบสวน เว้นแต่ กรณีที่มีเหตุผลพิเศษเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนคดีนั้น ๆ

๓.๑๐.๕ เอกสารบันทึกต่างๆ ดังนี้

(๑) พยานเอกสารของกลาง(ถ้ามี) เช่น สำเนาปลอม โฉนดปลอม เอกสารปลอม เป็นต้น (หากมีหลายฉบับให้เรียงตามลำดับวัน เวลา เกิดเหตุการณ์หลังเป็นลำดับไป)

(๒) บัญชีของกลาง (ถ้ามี)

(๓) บันทึกพนักงานสอบสวนให้บันทึกเกี่ยวกับการสืบสวน และผลการสืบสวน

ไว้ในวันพักพนักงานสอบสวนด้วย

(๔) เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ (ถ้ามี) เรียงลำดับดังนี้

ก. บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ

ข. แผนที่ถึงเขตแสดงสถานที่เกิดเหตุ

ค. ภาพถ่ายที่เกิดเหตุ

ง. บันทึก แผนที่ ภาพถ่ายของกองพิสูจน์หลักฐานที่เข้าร่วมตรวจสอบ

สถานที่เกิดเหตุ

จ. เอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น สำเนาทะเบียนรถ เอกสารเกี่ยวกับ

ทรัพย์สินสูญหาย เป็นต้น

(๕) เอกสารที่ทำขึ้นเพื่อแสดงพยานหลักฐาน และวัตถุพยาน (ถ้ามี) เช่น

สำเนาบันทึก หรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสาร และวัตถุพยานไปตรวจ และผลการตรวจพิสูจน์ ภาพถ่าย

พยานเอกสาร หรือวัตถุพยาน

(๖) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคล (ถ้ามี) เช่น หมายเรียกพยาน

(๗) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดี (ถ้ามี) เช่น สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องข้อตั้ง

ผู้เสียหาย

(๘) บันทึกอื่นๆ ที่พนักงานสอบสวนได้จัดทำขึ้นเกี่ยวกับการสอบสวน (ถ้ามี) เช่น บันทึกแจ้งเหตุและพฤติการณ์แห่งคดีที่เกิดขึ้นให้หัวหน้างานสืบสวนทราบและดำเนินการสืบสวน บันทึกการค้นของกลาง บันทึกขออนุมัติค้นของกลางพร้อมคำสั่งอนุมัติหรือไม่อนุมัติ

(๙) เอกสารที่ติดต่อ ได้ตอบ สอบถามระหว่างพนักงานสอบสวนกับหน่วยงานต่างๆ (ถ้ามี) เช่น การขอหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล การขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน

(๑๐) เอกสารที่ได้มาซึ่งอำนาจการสอบสวน (ถ้ามี)

๓.๑๖.๖ ปัญหาสำนวนการสอบสวน

๓.๑๖.๗ จำนวนชั้นสูตรพลิกศพเฉพาะกรณีที่มีความตายอันเป็นผลแห่งการ

กระทำผิดซึ่งมิใช่เป็นความตายที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีจะต้องนำสำนวนชั้นสูตรพลิกศพมาประกอบสำนวนคดีอาญาหรือคดีจราจรทางบก,

๓.๑๑ การทำสำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิด และการทำสำนวนคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวน แล้วรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด และดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อจะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา

ให้ทุกหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนจัดพนักงานสอบสวนเพื่อทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนขึ้นโดยเฉพาะอย่างน้อย ๑ นาย เพื่อให้รับผิดชอบการสืบสวนสอบสวนและทำสำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดแต่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิด และทำสำนวนคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือยังจับกุมไม่ได้ซึ่งมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติม โดยไม่ต้องให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนแล้ว

สำหรับคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความชำนาญและความสามารถในการสืบสวนเป็นพิเศษ ให้แจ้งฝ่ายสืบสวนเข้ามามีหน้าที่ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานโดยประสานงานกับพนักงานสอบสวนอย่างใกล้ชิด

๓.๑๒ การทำสำนวนการสอบสวนเพิ่มเติม

กรณีพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวน และสรุปสำนวนมีความเห็นทางคดีเสนอผู้บังคับบัญชา จนถึงผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี หรือส่งสำนวนให้พนักงานอัยการแล้ว ให้ปฏิบัติ

ดังนี้

๓.๑๒.๑ กรณีผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดีสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๑) ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี

(๒) เอกสารที่พนักงานสอบสวนได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ให้นำมาเรียงไว้ต่อจากบันทึกสั่งการของผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี การเรียงเอกสารให้ถือปฏิบัติตามการเรียงเอกสารข้อ ๓.๘ และให้เลขลำดับเอกสารเพิ่มเติมต่อจากรายงานการสอบสวน โดยห้ามมิให้นำเอกสารที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปแทรกไว้ในส่วนวนเดิม

๓.๑๒.๒ กรณีส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว พนักงานอัยการมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของพนักงานอัยการอย่างเคร่งครัด แล้วรีบส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมไปยังพนักงานอัยการตามกำหนด หากมีข้อขัดข้องประการใดให้รีบแจ้งพนักงานอัยการทราบ

(๒) กรณีพนักงานอัยการส่งสำนวนคืนและมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม หลังจากพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมเสร็จสิ้นแล้ว การปฏิบัติเกี่ยวกับเอกสารที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมให้ปฏิบัติตามข้อ ๓.๑๒.๑(๒)

๓.๑๒.๓ กรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งให้ตั้งการสอบสวน และส่งสำนวนคืนมายังพนักงานสอบสวน พร้อมกับมีคำสั่งว่าหากต่อมาผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปได้ ถ้าต่อมาทำการสืบสวนสอบสวนจนรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ หรือได้ตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนนำเอกสารที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมมารวมไว้ในสำนวนเดิม โดยให้ทำรายงานการสอบสวนและมีความเห็นทางคดีด้วย การปฏิบัติเกี่ยวกับเอกสารที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมให้ปฏิบัติตามข้อ ๓.๑๒.๑(๒)

๓.๑๒.๔ กรณีพนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา แต่ผู้ต้องหาหลบหนี และให้จัดการให้ตัวผู้ต้องหามาฟ้องภายในกำหนดอายุความ ต่อมาจับกุมผู้ต้องหาได้ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา และดำเนินการทั้งหลายอื่นที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหา พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งไปยังพนักงานอัยการทราบถึงกรณีตัวผู้ต้องหา รวมทั้งประเด็นที่จะทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยเร็ว เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งอย่างไร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามนั้น

กรณีปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า ผู้ต้องหาที่หลบหนีซึ่งถูกจับกุมตัวได้ ไม่ใช่ผู้กระทำความผิด หรือการกระทำของผู้ต้องหาตามที่ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิด ให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา แล้วส่งความเห็นพร้อมเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมไปยังพนักงานอัยการต่อไป

สำหรับการเรียงเอกสารที่พนักงานสอบสวนได้จากการสอบสวน

เพิ่มเติม ให้ถือปฏิบัติตามการเรียงเอกสารข้อ ๓.๘

๓.๑๓ การทำสำนวนชั้นสุดรพลิกศพ

การทำสำนวนชั้นสุดรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนเช่นเดียวกับกับการทำสำนวนการสอบสวนคดีอาญาทั่วไป โดยให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันว่าด้วยการสอบสวนมาใช้โดยอนุโลม และในสำนวนชั้นสุดรพลิกศพ ควรประกอบด้วยเอกสาร ดังนี้

๓.๑๓.๑ หนังสือส่งพนักงานอัยการ หรือหนังสือส่งสำนวนชั้นสุดรพลิกศพจากหัวหน้าสถานีตำรวจที่รับผิดชอบการสอบสวนชั้นสุดรพลิกศพไปยังหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบสอบสวนคดีอาญาหรือคดีจราจรทางบก(กรณีพนักงานสอบสวนผู้ชั้นสุดรพลิกศพเป็นพนักงานสอบสวนคนละห้องที่กับพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจทำการสอบสวนคดีอาญาหรือคดีจราจรทางบก)

๓.๑๓.๒ รายงานการสอบสวนสำนวนชั้นสุดรพลิกศพ (แบบ ส ๕๖ - ๓/๓)

๓.๑๓.๓ บันทึกคำให้การผู้กล่าวหา (การบันทึกคำให้การผู้กล่าวหาให้ใช้คำว่า "ผู้กล่าวหา" ห้ามมิให้ใช้คำว่า "ผู้ร้อง" เนื่องจากสอบสวนชั้นสุดรพลิกศพให้ใช้หลักการสอบสวนคดีอาญาโดยอนุโลม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ และในกรทำสำนวนคดีอาญาใช้คำว่า "ผู้กล่าวหา" ไม่ใช่คำว่า "ผู้ร้อง" ส่วนคำว่า "ผู้ร้อง" ใช้เฉพาะการยื่นคำร้องต่อศาลเท่านั้น เช่น การยื่นคำร้องขอฝากขัง ขอคัดฟ้อง หรือขอคัดฟ้องฝากขัง ในช่องคดีระหว่าง พนักงานสอบสวนจะเป็น "ผู้ร้อง")

๓.๑๓.๔ บันทึกคำให้การพยาน เช่น สามีภรรยา ญาติ มิตรสหายหรือผู้ปกครองของผู้ตายซึ่งรู้ว่าผู้ตายเป็นใครหรือรู้เรื่องการตาย ผู้อื่นที่รู้เรื่องการตาย แพทย์ผู้ชั้นสุดรพลิกศพ เป็นต้น

๓.๑๓.๕ บันทึกพนักงานสอบสวน

๓.๑๓.๖ รายงานการชันสูตรพลิกศพและรายงานการตรวจศพ

๓.๑๓.๗ บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ (ถ้ามี)

๓.๑๓.๘ แผนที่สิ่งเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ (ถ้ามี)

๓.๑๓.๙ ภาพถ่ายศพและที่เกิดเหตุ (ถ้ามี)

๓.๑๓.๑๐ รายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุจากหน่วยงานวิทยาการ (ถ้ามี)

๓.๑๓.๑๑ สำเนาทะเบียนบ้านและใบมรณะบัตร (ถ้ามี)

๓.๑๓.๑๒ พิมพ์ถ่ายนิ้วมือของศพ และผลสำเนาตรวจส่องประวัติ (ถ้ามี)

๓.๑๓.๑๓ บัญชีสำนวนการสอบสวน

เอกสารนอกเหนือจากที่กล่าวไว้แล้ว ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาเทียบเคียงว่า ควรที่จะจัดอยู่ในลำดับใดแล้วให้จัดเรียงอยู่ในลำดับนั้น ๆ

การเรียงลำดับเอกสาร และการให้หมายเลขเอกสารในส่วนงานการสอบสวน การลงชื่อในส่วนงานการสอบสวน และการรวบรวมสำนวนการสอบสวนประกอบด้วยความเห็น ให้ปฏิบัติตามข้อ ๓.๘ และ ๓.๙ โดยอนุโลม

๓.๑๔ การเก็บ และการทำลายสำนวนการสอบสวน

สำนวนการสอบสวนต้องมี ๒ ชุด ชุดที่ ๑ เป็นต้นฉบับ ชุดที่ ๒ เป็นสำเนาสำนวนการสอบสวนซึ่งต้องมีรายละเอียดครบถ้วนเช่นเดียวกับสำนวนการสอบสวน การเก็บและการทำลายสำนวนการสอบสวน สำเนาสำนวนการสอบสวน ให้ปฏิบัติ ดังนี้ :

๓.๑๔.๑ การเก็บสำนวนการสอบสวน และสำเนาสำนวนการสอบสวน ให้หัวหน้างานสอบสวน มีหน้าที่เก็บรักษาไว้ในห้องหรือตู้ที่จัดทำไว้โดยเฉพาะให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย และมีตราวงมีให้สูญหาย

๓.๑๔.๒ การจัดเก็บสำนวนการสอบสวน และสำเนาสำนวนการสอบสวน ให้แยกเป็นสัดส่วน ได้แก่

๓.๑๔.๒.๑ สำนวนการสอบสวนที่อยู่ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ให้แยกเก็บตามรายชื่อของพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบการทำสำนวน รวมไปถึงสมุดบันทึกคดีของพนักงานสอบสวน

๓.๑๔.๒.๒ สำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการไม่รับไว้พิจารณา สำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการมีคำสั่งการสอบสวน และสำเนาสำนวนการสอบสวน ให้แยกเก็บเรียงลำดับตามหมายเลขคดี ปี พ.ศ. และจัดทำสมุดเก็บสำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการไม่รับไว้พิจารณา(แบบ ส ๕๖ - ๗๗) สมุดเก็บสำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการมีคำสั่งการสอบสวน (แบบ ส ๕๖ - ๗๘) และสมุดเก็บสำเนาสำนวนการสอบสวน(แบบ ส ๕๖ - ๗๙) โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับลำดับ เลขคดี ชื่อผู้กล่าวหา ชื่อผู้ต้องหา ชื่อพนักงานสอบสวน หมายเลข

๓.๑๔.๒.๓ สำนวนชั้นสูตรพลิกศพที่ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งมาเก็บ ให้แยกเก็บเรียงลำดับตามเลขลำดับการชันสูตรพลิกศพ(ช) ปี พ.ศ. และจัดทำสมุดเก็บสำนวนชั้นสูตรพลิกศพ (แบบ ส ๕๖ - ๘๐) โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับลำดับ เลขลำดับการชันสูตรพลิกศพ(ช) ชื่อผู้กล่าวหา ชื่อผู้ตาย เหตุที่ตาย ชื่อพนักงานสอบสวน หมายเลข

๓.๑๔.๓ การยืมสำนวนการสอบสวน และสำเนาสำนวนการสอบสวน ให้หัวหน้างานสอบสวนมีอำนาจอนุญาต เมื่อนำสำนวนการสอบสวน หรือสำเนาสำนวนการสอบสวนออกจากที่เก็บ ให้ผู้มีอำนาจมีชื่อผู้ยืม วัน เดือน ปีที่ยืมและส่งคืน ไว้ในช่องหมายเหตุ

๓.๑๔.๕ การทำลายสำนวนการสอบสวน และสำเนาสำนวนการสอบสวน
ให้ปฏิบัติ ดังนี้

๓.๑๔.๕.๑ การทำลายสำนวนการสอบสวน และสำเนาสำนวน
การสอบสวน ให้ทำลายเมื่อคดีขาดอายุความ

๓.๑๔.๕.๓ สำนวนชั้นอุทธรณ์พิพากษที่ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งมาเก็บ
ให้ทำลายเมื่อครบกำหนด ๒๐ ปี นับแต่วันที่ได้รับการตาย